

Nr 2, april 2015

De Derajeur

**clubblad van
Toerclub Wageningen**

WEL ZO PRETTIG, ALLES INCLUSIEF.

VRAAG TER
INSPIRATIE ONS
GRATIS BOEK
VOORAF AAN OP:

VANDERZANDT.UWKEUKENSPECIAALZAAK.NL

Uw nieuwe keuken moet garant staan voor een lange periode van kook- en woonplezier. Wij denken graag na over élk aspect en élk detail van uw nieuwe keuken. Over ons prijskaartje kunnen we kort zijn: wij vragen direct een eerlijke all-in prijs. Zonder vervelende verrassingen achteraf.

WAGENINGEN • Plantsoen 5
Wageningen • tel. 0317 - 423 674
WWW.VDZANDTKEUKENS.NL

Wij zijn aangesloten bij

De Derajeur

Clubblad van TCW

36e jaargang nr. 2, april 2015

Toerclub Wageningen '79

opgericht 1-9-1979, aangesloten bij de NFTU

Clubhuis: Nudepark 81, 6702 DZ Wageningen, tel. 0317 411494

Internet www.tcw79.nl

Bankrekeningnr. NL31RABO0397044941

Ledenadministratie: Michèle Grimbrère

E-mail: ledenadministratie@tcw79.nl

Redactie: Niels Dignum, Linda Persoon

E-mail: derajeur@tcw79.nl

Advertenties: Edwin Jansen sr.

Bestuur

Voorzitter

Arnold Winkel
Roghorst 136
6708 KR Wageningen
tel. 0

Secretaris

Liesbeth van Agt
Herenstraat 4
6701 DJ Wageningen
Tel. 0317 421681
secretariaat@tcw79.nl

Penningmeester

Cisca Noy
Eikenlaan 27
4043 KP Opheusden
Tel. 0
penningmeester@tcw79.nl

Lid

Margrit Warmink
Groenendaalseweg 12
6871 CP Renkum Tel. 0

Lid/clubtochtencoordinator:

Evert Kolet
Poldermanweg 21
6871 XN Renkum
Tel. 0.

Toercommissie

Contactpersoon

Toon Loonen
Heimanslaan 27
6705 AD Wageningen
Tel. 0

Lid

Jora Steennis
Jeroen Roelofs
René Steegh

Vierdaagsecommissie

Contactpersoon

Jacques Teunissen
Kerkstraat 79
6871 BJ Renkum
Tel. 0

Lid

Gerard Boudestein
Ronald Brussen
Ben Huiskamp

Beheer

Contactpersoon

Henk Scholte

Lid

Hans Groeneveld
Henk Scholte

Activiteitencommissie

Contactpersoon

Menno Bartlema
Herenstraat 4
6701 DJ Wageningen
Tel. 0

Lid

Berrie Ruijling
Wim Overdijkink

Inhoud

Van de redactie	5
Man met de hamer	7
Groepen TCW, Verslag extra ALV, Verbouwing kan starten	9
Hersenspingsels	10
Vasaloppet, Ledenmutaties	12
Makkelijker kunnen we het niet maken	13
Sporten is investeren in kwaliteit van leven, VA cursus saai maar effectief, etc	14
Kaiserweg naar Rome	15
Oproep voor redacteur	17
Uit de oude doos	19
Krasse knarren op de Mont Aigoual	20
Vierdaagse 2015	21
Het kan ook rustig	23
Bevrijdingsvuur 2015	24
Het mysterie van het verdwenen fietsshirt, Opgepikt	26
Jan Janssen Classic 20 juni 2015	27
Op bekervaart in Frankrijk	28

Foto Giethoornbrug

Van de redactie

Hier is ie dan: een extra dik voorjaarsnummer van de Derajeur. Dat ie zo dik zou worden, kon ik tot een week voor het uitbrengen nog niet vermoeden. Maar na een oproep in tweevoud van collega Linda begon de kopij te stromen, nog meer te stromen, tot het bijna overstroomde. En dat levert (veel) werk op voor de redactie. Uiteraard doen we dat graag.

En daarmee is het bruggetje snel gemaakt naar de oproep die vorige keer is gedaan in ons prachtige clubblad: we zoeken nog een redacteur. Gezien het geringe aantal reacties lijkt het er sterk op dat niet iedereen de oproep heeft gelezen, de vorige keer. Geeft niks: op pagina 17 staat een nieuwe oproep met een profiel-schets voor de (ideale) redacteur voor ons illustere clubblad.

Dus, als je jezelf hierin herkent, aarzel niet.

Waarmee is deze aflevering dan zo dik, wilt u weten?

Zo is er een – voor mij – nieuw schrijver aan het firmament. Petra geeft een inkijkje in haar hersenspinsels. Verder is er een nieuw wielersfenomeen; niet langfietsen, maar langlopen. Toon heeft een verslagje van de oudste en grootste langlauftocht ter wereld, waaraan hij meegedaan heeft.

En als we dan op reis gaan, dan kunnen Arie en Willy niet achterblijven. We zullen er achter komen dat er een bhoorlijk aantal wegen zijn, die allemaal naar Rome leiden. Voor wie dat nog niet wist.

Lichamelijk voel ik me regelmatig 50+, maar er is hoop. Als ik over 4 jaar zou willen kan ik voordelig kennismaken met sportlessen bij onze sponsor, De Plataan.

Persoonlijk was ik altijd nogal gecharmeerd van de stukjes 'Klein Fiet-sersleed' van Roel. Daarom ben ik maar eens in de oude doos gaan zoeken naar iets wat daarop leek. Gevonden! Verder is Menno uiteraard weer op stap geweest om aan

wat cyclo's mee te doen. Deze keer ging het allemaal anders dan anders: Geen leuke band! Dat is natuurlijk mooi nieuws.

Meer goed nieuws is dat er volgens de commissie weer een prachtige Hemelvaart-vierdaagse zit aan te komen, in België deze keer. Minder goed nieuws is dat je – indien je mee wilt – moet betalen. Verrassend is dat natuurlijk niet.

Wederom goed nieuws is dat Kathrin eindelijk een groep MTB-ers heeft gevonden die rustig aan fietst. Dat klinkt mij al muziek in de oren. Had ik een MTB dan wist ik het wel. Maar ja, voorlopig moet ik het doen met mui-zenafstandje op de racefiets of anders op mijn gewone fiets.

En het houdt maar niet op met al die goede berichten. De bevrijdingsvlam wordt door een sterke selectie TCW-ers persoonlijk opgehaald. Hulde!

Toon doet uit de doeken waarom de volgende JJC een bijzondere editie is, en vertelt hoe het parcours ongeveer in elkaar zit. En Liesbeth vertelt hoe het parcours van haar (en Menno's) Tour de France in elkaar zit.

Als laatste kan ik nog melden dat er enigszins schot in de zaak van het verdwenen paarse fietsshirt komt. Helaas is de eerste dood te betreuren. Nu ik toch bij de 'helaasheid der dingen' ben aangeland. Het is inderdaad niet allemaal goed nieuws wat de Derajeur en de club siert. Helaas zijn er wat lichamelijke aandoeningen gemeld (sterkte Evert en Gerrit, en wie ik nog vergeet) en heb ik begrepen dat er ook nogal wat materiële schade is aangericht, bij in ieder geval twee leden.

Wat ook niet zulk best nieuws is – tenminste voor mezelf – is dat mijn wielercarrière behoorlijk in het slob zit, de laatste tijd. Zoals eerder gezegd, moet ik het doen met kleine afstandjes van ca. 30 km in een rustig tempo. Je zou het met wat slechte wil 'stokvischjes' kunnen noemen. Al de

hele winter heb ik last van mijn nek, waardoor ik nauwelijks heb kunnen fietsen en waardoor de conditie minimaal is. Nu heb ik dat elk jaar wel in de winter, maar het lijkt alleen maar erger te worden met de jaren. Nu is dat allemaal nog niet zo erg, maar het zorgt ervoor dat ik elk voorjaar ongeveer op 0 sta qua training, en dat ik helemaal niet voorbereid ben op het rijden van de Hemelvaartvierdaagse. En laat ik dat nu net een mooi evenement vinden waar ik jaren lang met veel plezier aan heb deelgenomen. Als dit zo door gaat, dan kan ik nooit meer mee met de vierdaagse! Ik hoop dat de nek en rug zich nog eens stabiliseren, maar ik heb er een hard hoofd in.

Misschien dat een nieuwe uitgave van ons illustere clubblad het leed voor een deel kan verzachten.

Veel leesplezier voor iedereen!

Niels Dignum

PS: De foto op de voorkant, die ook als banner aan het gebouw te bewonderen is, is belangeloos gemaakt door Geert Sterk, een buurman van Margit.

Misschien moet ik het fietsen maar op deze manier gaan doen.

WOUDENBERG

• *Dranken Wageningen b.v.* •

*Een wereldwijd assortiment
wijnen en gedistilleerd*

Junusstraat 57-59 Wageningen

tel. 0317421301 | woudenbergdranken@xs4all.nl

www.woudenbergdranken.nl

AUTO VERSTEEG BUURMAN

Altijd dichtbij!

**DE NIEUWE PEUGEOT 308 SW
MAAK NU EEN PROEFRIT**

14% BIJTELLING

Ermelo

Harderijkerweg 154
Tel: (0341) 56 10 00

Voorthuizen

Hoofdstraat 62
Tel: (0342) 47 14 14

Barneveld

Albert Plesmanstraat 20
Tel: (0342) 41 35 35

Woudenberg

Stationsweg Oost 277
Tel: (033) 285 85 86

Wageningen

Ritzema Bosweg 58
Tel: (0317) 41 90 33

www.versteegbuurman.com

Volg ons ook op facebook & twitter

facebook.com/pages/Auto-Versteeg-Buurman-BV/269461403105291

twitter.com/VersteegBuurman

De man met de hamer

Deze keer een primeur voor wat betreft deze rubriek. Voor het eerst is hij in het buitenland geschreven, en wel in Vaucouleurs. Deze plek is voor velen van jullie geen witte vlek. Als ik het goed heb zijn er twee lustrumtochten langsgekomen en vele TCW-ers hebben er ooit een paar dagen doorgebracht. Op de dag dat ik dit schrijf, de eerste officiële rokjesdag van het jaar, hebben we hier met een deel van de BC de eerste dag van de inmiddels traditionele jaarlijkse hoogtestage afgewerkt. Ik gok dat hier ook een klein primeurtje aan was verbonden. Het zou maar zo de eerste keer geweest kunnen zijn dat drie TCW-ers tegelijk in de korte broek en shirt met korte mouwen van onze nieuwe kledinglijn hebben gereden. Hopelijk gaat dat nog veel vaker gebeuren.....

En dan nu iets heel anders. Een paar dagen geleden heb ik voor het eerst de zogeheten Giethoornburg over de nevengeul in de Wageningse uiterwaarden gebruikt. Ik moet zeggen dat het een mooi bouwsel is geworden. En het mooie is dat wij daar als TCW ook aan hebben bijgedragen. We hebben twee van de planken van de brug gesponsord. Ik denk dat het goed is dat we het hebben gedaan. Want als er in de wintermaanden natuurijs is, zie ik op de nevengeul toch regelmatig schaatsers in TCW-kledij langskomen. En we hebben natuurlijk ook wandelaars in onze gelederen die juist over alle schaatspret heen willen lopen. Wie nog niet over de brug is gelopen, zou ik aanraden om dat zeker een keer te doen.

Giethoornbrug Wageningen

Nu we het toch over schaatsen hebben, begin juni is weer de Wageningse Muur. Even voor de duidelijkheid, de organisatie heeft een hoog STW-gehalte. Elk jaar staat er een tijdrif op het programma voor niet-licentiehouders. Ik heb er wel eens clubgenoten hoge ogen zien gooien, zowel individueel als in teamverband. Dit jaar is er iets nieuws dat ik van harte wil aanbevelen bij onze vrouwelijke leden. Er wordt een speciaal klassement voor vrouwen opgemaakt. Dit is een uitgelezen kans om je in de kijker te rijden. De inschrijving is al geopend.

En hoe gaat het met de club? Ik denk goed. Na de pech van het moeten afgelasten van de tweede wintertocht, hadden we met de Veluvia-tocht toch wat meer geluk. Uit mijn hoofd deden er 429 fietsers mee aan onze voorjaarsklassieker. Ze gingen allemaal weg met droog weer, maar in de loop van de dag begon het steeds meer te regenen en te waaien. In de beschutting van de van de bossen tussen Arnhem en Wageningen viel de overlast nog wel mee, maar in het laatste lusje door het Binnenveld begon er toch iets van heroïek door te sijpelen. Gelukkig is alles in redelijk goede orde verlopen.

Een hoogtepunt tot nu toe dit jaar vond ik de openingstocht. Bijna honderd leden meldden zich op de eerste zaterdag van maart in het clubhuis om het wegseizoen feestelijk in te luiden. Ik geloof dat we nooit eerder zoveel deelnemers hadden op deze eerste dag van het wegjaar. Persoonlijk vond ik het leuk om bij de sponsors langs te gaan met zijn allen en ze zo iets van waardering voor hun diensten voor de club te tonen. Natuurlijk was het na afloop nog lang onrustig in het clubhuis.

Een hoogtepunt dat ik aan me voorbij moest laten gaan, was de pubquiz. Helaas, moet ik zeggen. Ik had na-

tuurlijk graag de overwinning van vorig jaar geprolongeerde. Nu ging de zege naar de gedroomde winnaar van vorig jaar. Of beter gezegd, degene die er vorig jaar bijna hardop van droomde om te winnen. Maar goed, toch van harte. En volgend jaar kan ik weer wel, weet ik nu al.

Tot slot nog even een wat minder prettig bericht. We moeten het als bestuur de komende tijd stellen zonder Evert. Evert, vanaf deze plaats heel veel succes en sterkte. We hopen je weer snel op de fiets terug te zien en later ook in het bestuur natuurlijk.

Terwijl ik dit schrijf bedenk ik me dat het merendeel van de opbeurende kaarten of kleine cadeautjes voor de leden die tegen malheur zijn aangelopen naar leden gaat die niet in Wageningen wonen. Ik herinner me Renkum, Rhenen, Kesteren, Zetten, Heelsum, Heteren, Barneveld, Ede. En ja ook wel een paar keer Wageningen, waar toch het merendeel van de leden woont. Als iemand een verklaring heeft, hoor ik hem graag.

Veel leesplezier.

Arnold

Het beste voor uw sportieve ogen

BRIL

NEGENENTWINTIG

optometristen O.V.N. • contactlensspecialisten A.N.V.C. • Hoogstraat 29 • Wageningen • www.bril29.nl

Schoonmaakbedrijf DE WASBEER

- glazen wassen
- dakgootreiniging
- interieur van bedrijven

Vier-morgenweg 6
6721 MS Bennekom

T : (0317) 46 00 07
W: www.smbdewasbeer.nl
E : info@smbdewasbeer.nl

Massagepraktijk Valentijn

Valentijn van den Berg
Sportmasseur NGS

t: 06 43 55 94 66
e: mpvalentijn@gmail.com

sportmassage
blessurepreventie
ontspanningsmassage
oefentherapie

Koop bij onze adverteerders!

VERZEKERINGSBURO
VAN DER LINDEN

**Deskundige bemiddeling bij
verzekeringen en pensioenen**

www.verzekeringsburovanderlinden.nl
Bowlespark 22a, 6701 DR Wageningen
tel. 0317 411293

Groepen TCW

Alle groepen vertrekken in de zomer om 9.00 uur. Het grootste deel van de leden fietst op de weg, en een deel fietst op de MTB. De ritten worden in de schitterende omgeving van Wageningen gemaakt, wat een gevarieerd parcours geeft van vlakke en heuvelachtige wegen. Er wordt op zaterdag gepauzeerd. Op dit schema worden uitzonderingen gemaakt als de groep deelneemt aan een tocht. Meer informatie hierover is te vinden via het TCW--forum. Na inloggen vind je op dit forum de laatste afspraken voor de A-, B-, de MTB- en de zondagsgroep. Kijken dus! Alle leden wordt verzocht de gedragscode facefiets en mountainbike te respecteren.

Zaterdagfietsen

Groep A

Wegkapitein: Jocco Dekker
Afstand: <200 km
Tempo: gem. 30-35 km/u
Toertochten: ja

Groep B

Wegkapitein: Ronald Brussen
Afstand: <150 km
Tempo: gem. 28-30 km/u
Toertochten: een deel van de groep in onderling overleg

Groep C

Wegkapitein: René Steegh
Afstand: <120 km
Tempo: gem. 26-28 km/u
Toertochten: nee

Groep D (2 groepen)

Wegkapitein I: Jan v.d. Sande
Wegkapitein II: Hans Groeneveld
Afstand: <120 km
Tempo: gem. 24-26 km/u
Toertochten: ja

MTB-groep

Contactpersoon: Jeroen Roelofs,
Afstand: <75 km
Tempo: gem. 20-23 km/u
Toertochten: ja

Zondagfietsen

De zondaggroep fietst het gehele jaar door op de weg. Kijk op het forum (www.tcw79/?q=forum) of er de komende zondag plannen zijn, of neem zelf hiertoe initiatief door er een bericht op te zetten. Vertrek doorgaans om 9.30 uur. Afstand <100 km, parcours heuvelachtig en vlak en snelheid oplopend tot 30 km/uur gemiddeld. Dit alles in goed overleg met de aanwezigen van de dag.

Verslag extra algemene leden vergadering

Verslag extra algemene leden vergadering TCW 79 d.d. 3 januari 2015

Op zaterdag 3 januari is er voorafgaand aan de nieuwjaarsreceptie een korte extra ledenvergadering gehouden. De vergadering werd om 20 uur geopend door de voorzitter Arnold Winkel.

Eelke Westra is na een periode van twee jaar afgetreden als bestuurslid. Bert-Jan Groenenberg is na één jaar vervroegd gestopt als secretaris vanwege zijn nieuwe baan in Nancy waar hij in februari is begonnen. Beiden werden bedankt door de voorzitter voor hun inzet. Daarna zijn de nieuwe bestuursleden geïnstalleerd. Evert Kolet is aangesteld als bestuurslid en Liesbeth van Agt als secretaris. Bestuursleden worden benoemd voor de periode van 2 jaar en zijn daarna aftredend.

Arnold Winkel is voorzitter sinds één jaar (november 2013) en blijft aan. Cisca Noy is penningmeester sinds twee jaar en benoemd voor een tweede periode van twee jaar. Margit Warmink is ook twee jaar lid van het bestuur en benoemd voor een tweede periode van twee jaar. Liesbeth van Agt is benoemd tot secretaris voor de resterende eerste periode van Bert-Jan tot november 2015 en daarna herkiesbaar voor een tweede termijn. Na de nieuwe bestuursledenwelkom geheten te hebben is de vergadering afgesloten.

Namens het bestuur,
Bert-Jan Groenenberg
Afgetreden Secretaris

Verbouwing kan starten

Het bestuur heeft na overleg met het beheer besloten de verbouwing te gunnen aan het bouwbedrijf van Pieter Smit, lid van TCW.

In het kort komt het erop neer dat het huidige damestoeilet bij het herengedeelte komt zodat er twee herentoiletten ontstaan. Er worden in de bestuurskamer twee damestoeiletten gerealiseerd. Tot slot wordt de douche cel door midden gedaan middels een wand en komen er twee toegangsdeuren zodat er voor zowel de heren als voor de dames 3 douches beschikbaar zijn.

Het kan dus gebeuren dat er binnenkort wat bouwwerkzaamheden zijn die misschien wat overlast kunnen veroorzaken. Maar daarna wordt het Clubhuis een gebouw wat meer op de toekomst is ingericht.

Bestuur en Beheer TCW

Hersenspinsels

Zomaar wat gedachten in de nacht dat je wakker ligt, na een enerverende fietsdag.....

De gedachten gaan wel een tijdje terug, toen ik begon met fietsen, eerst alleen gefietst rondjes in de buurt. Soms heel hard, boos vol met frustraties, dan weer een gewoon tempo rustig om je heen kijken genieten van het mooie weer en van de route die je fietst. Of van het gezelschap, want er wordt niet altijd alleen gefietst. Goh... wat is dat toch fijn dat fietsen.

Dan ga je langzaam eens googelen. Er moeten toch clubs zijn waar je met elkaar kan fietsen, waar je nog meer uit je fietsplezier kan halen. Er zijn mensen die andere routes fietsen dan degene die je alleen al zo vaak hebt gefietst. Omdat je alleen niet zomaar ergens een pad in fietst, of omdat je toch bang bent te verdwalen, of op z'n minst verwacht een eng figuur tegen te komen waardoor je in de hoogste versnelling weer huiswaarts fietst.

Op een dag de stoute schoenen aangetrokken en op een zaterdagochtend binnengestapt bij de TCW. Je komt alleen, en hebt met niemand afgesproken. Men kijkt je aan of je zeven koppen hebt. Je gaat mee met een groep en dan ontdooit het wel een beetje. Opeens blijkt dat je helemaal geen zeven koppen hebt, dat je eigenlijk best meevalt en dat geldt andersom ook.

Wat ben je moe de eerste paar keer. Wat fietsen ze hard, terwijl je dacht dat je best redelijk kon fietsen. Joh.....wat valt dat tegen. Maar wat helemaal niet tegen viel was de manier hoe je opgevangen werd door de groep. Je werd van alle kanten gesteund, mentaal en ook regelmatig kreeg je toch even een handje in de rug.

Het klinkt gek maar je gaat je hechten aan zo'n fijne groep. Allemaal mensen die fietsen met hetzelfde doel: gezellig samen fietsen. Er wordt rekening met elkaar gehouden, het is immers samen uit samen thuis..... Iedereen heeft wel eens een mindere dag..... Maar ook zitten er nog wat van die haantjes bij die zich even laten gaan. Ook dat kan. Het is gezellig en er is veel plezier en saamhorigheid in de groep..... Ik had het toch goed, dat fietsen kon echt anders. Het is heel fijn om op deze manier met elkaar te fietsen. Zo fijn zelfs dat je eigenlijk geen weekend over wil slaan. Met name ZZT na de hand in de kantine.

Toch heb ik het idee dat er wat veranderd is.... En dat idee heb ik niet alleen. De fietser is anders geworden. Het is niet meer samen; de saamhorigheid is zeker anders. Er zijn mensen die elkaar graag zien, die willen graag samen fietsen. Je hebt mensen die gezellig samen willen fietsen. Je hebt mensen die gezellig samen hard willen gaan..... Maar het geduld en de saamhorigheid is veranderd, als mensen minder hard kunnen of te hard gaan. Of willen we ons niet meer aan elkaar aanpassen. Dat handje in de rug is er niet meer. Waarom!!!!!!! Wie het weet mag het

zeggen...toch!

Zelf heb ik daar ook over na gedacht. Ik heb het idee dat het er ingeslopen is met de voorbereiding voor de lus-trumtocht. Er kwamen groepjes die met elkaar trainden er werden mensen uitgesloten. Niet iedereen kan natuurlijk even hard, niet iedereen is even gezellig, niet iedereen heeft dezelfde humor, levensstijl, baan, opleiding. Zo kunnen we nog wel even doorgaan. Maar dat is nooit een probleem geweest. Ineens was het wel zo.....heel erg jammer.

Dat is allemaal over, er zijn toch dingen veranderd. Oké het zij zo.

Maar nu nieuw seizoen nieuwe kansen. Openingstocht, nieuwe kapiteins gekozen. Maar wat denk je..... Discussies, wie in welke groep. Wat willen we. En de kapitein, wat zijn nu eigenlijk de kwaliteiten die een kapitein moet hebben?

Bij de openingstocht was het eigenlijk al een en al onduidelijkheid.

De kapitein bepaalt de route, houdt de boel bij elkaar. Er word in formatie gereden. De sterkere fietsers houden de andere uit de wind. Kortom hij of zij houdt het allemaal in de gaten.

We moeten terug in de tijd, groepjes zullen er blijven, natuurlijk. Dat is heel normaal, maar er moet ook plaats zijn voor de anderen. Een beetje tolerantie voor elkaar.... dat is toch niet zo moeilijk zou je zeggen.

Misschien is het ook wel een idee dat de echt snelle fietsers samen fietsen. Misschien met de mensen die echt het geduld niet op kunnen brengen om de wat mindere snelle fietsers te laten integreren in de groep.

Als je iemand niet kunt stimuleren.....motiveren. Als dat er bij jou niet inzit, ga dan in een andere groep. Iedereen wil lekker fietsen en misschien ook wel wat meer conditie op doen. Dat kost tijd; zeker als je de gemiddelde leeftijd van de meeste van ons bekijkt.

We moeten weer met alle koppen dezelfde kant op iedereen, wil een prettige vrijetijdsbesteding. Soms is duidelijkheid hard, maar beter dan geroddel en achterklap. Zo lag ik daar over te denken, toen ik wakker lag. Ik fietste een rondje boos en vol frustraties. Later weer rustig om mij heen kijkend genieten van het mooie weer, van het gezelschap. Bij de TCW fiets je nooit alleen.

De TCW is een fijne club: gezellig, met heel erg veel verschillende mensen, verschillende opleidingen, banen, geen banen. Iedereen heeft wat voor elkaar over. Er zijn veel vrijwilligers. De een doet wat meer, omdat hij of zij dat graag doet en daar de tijd voor heeft. Iedereen komt er voor hetzelfde GEZELLIG SAMEN FIETSEN welk niveau dan ook. En niemand mag het voor een ander verpesten. Toch lastig die hersenspinsels, ze gaan in je hoofd sneller dan dat je ze kunt typen.... gelukkig anders had ik wel erg lang wakker gelegen.

Petra Ploeg

van de Wetering tweewielers

Harjesweg 86
6706 AV Wageningen
Telefoon 0317 - 412902
Werkplaats tel. 0317 - 453615
Fax 0317 - 421878
E-mail: info@vandeweteringfietsen.nl
Web: www.vandeweteringfietsen.nl

Hét adres voor fietsen van het merk

KOGA

MERIDA

Wageningse Broeder
een unieke Wageningse traktatie
€ 6.95 per stuk

Bike Bites

bekend van de Jan Janssen Classic
5 stuks € 2.50

A.J. Stolk

De bakker die zelf bakt

BROOD- EN BANKETBAKKERIJ
HOOGSTRAAT 60 - WAGENINGEN
TEL. 0317 - 422688

O P T I V E R S U M

Prummel
OPTIEK

V E E N E N D A A L

Kerkewijk 15
3901 EA Veenendaal
Tel. (0318) 510 313
Fax. (0318) 513 649

Veenslag 14
3905 SK Veenendaal
Tel (0318) 524 260

Internet:
www.prummel-optiversum.nl

Pels Brandpreventie
Voor het te laat is...

Blusdekens gevaarlijk?

Een goed blusmiddel is veiliger.
Je blijft weg van het vuur en er
wordt echt geblust.

De Pymos universele spray-
brandblusser is speciaal voor
vetbranden ontwikkeld, maar
kan ook 'gewone' branden
blussen.

Prijs nu € 29,95

Info en verkoop: info@pelsbrandpreventie.nl • 06-20411136

Vasaloppet

Behalve fietsen beoefenen Inge en ikzelf nog diverse andere duursporten, met name langlaufen en kanoën. En dit jaar is het mij gelukt: Ik heb de halve afstand (= 45 km) van de Vasaloppet gedaan.

De Vasaloppet, voor wie het nog niet wist, is het oudste (eerste tocht in 1922) en grootste langlaufevenement ter wereld en vindt elk jaar plaats in midden Zweden met Sälen als startplaats en Mora als finishplaats. Het grootste, dat is: aantal deelnemers: ruim 66.000 aan de verschillende tochten; de langste afstand: 90 km met maximaal 16.000 deelnemers was dit jaar op 8 maart. Daarnaast zijn er op andere dagen nog tochten, bijvoorbeeld een estafette versie, een tocht voor alleen dames, idem voor de jeugd en, in mijn geval dus, de halve afstand: de HalvVasan van 45 km. De tocht wordt gehouden in nagedachtenis van Gustaaf Vasa, de koning van Zweden die, op de vlucht voor de Denen, deze tocht in 1521 op ski's maakte.

Het was voor mij wel de zwaarste prestatietocht die ik ooit gedaan heb. Niet dat 45 km langlaufen voor mij zo uitzonderlijk is. In februari waren Inge en ikzelf nog 2 weken in Lapland en daar heb ik op 1 dag ook 40 km gedaan en daar was ik niet echt moe van. Maar, daar waren de omstandigheden, met name de temperatuur en de kwaliteit van de sneeuw veel beter. Hier leek de sneeuw meer op gemalen ijs. Een indicatie dat het wat lastiger was blijkt ook uit het WK langlauf in Falun, zo'n 100 km zuidelijker van Mora. Over de 50 km doen de winnaars normaal ongeveer 2 uur, nu 2:26 uur. Dus ook mijn tijd was niet optimaal en de inspanning nog eens evenredig groter. Maar, na 7 uur en 23 minuten officiële tijd ben ik door de finish gegaan. Een gemiddelde van 6,1 km / uur.

In dit clubblad vertelt Menno altijd van zijn cycloportieve tochten in bijvoorbeeld Frankrijk. Dat hij daar in de kopgroep of zeker in de eerste groep daarachter fietst en meestal als eerste in zijn leeftijdscategorie eindigt. Maar de prestaties van de deelnemers die helemaal achteraan bungelen, die getuigen van zeker zoveel doorzettingsvermogen om in elk geval de finish te halen. Dat was bij deze tocht voor mij zeker ook het geval. In de groep waarmee ik naar Zweden gegaan was, was ik niet alleen de oudste maar zeker ook, op afstand, de langzaamste. Ik zat er tussen de beste langlaufers van Nederland. Dat bleek ook bij het eten 's avonds: er werd alleen water gedronken en pas op de laatste avond kwam er een enkel flesje wijn tevoorschijn.

Bij de tocht van 90 km wordt het deelnemersveld in startgroepen ingedeeld. De start is 's ochtends om 8 uur maar de achterste startgroepen staan dan nog een hele tijd stil voordat ze aan de tocht kunnen beginnen en zij hebben al snel een achterstand van een half uur op de voorste deelnemers. Zie ook bijgaande foto.

De start van de HalvVasan (mijn tocht) gaat in groepen. Vanaf 9 uur wordt er elk kwartier een groep losgelaten. Ik had nummer 4093 en zat in de groep die om 10 uur van

start ging. Natuurlijk had ik me voorgenomen om het rustig aan te doen, maar na minder dan een half uur kwamen de eersten van de volgende startgroep, met startnummer 5000-5999 me al voorbij en na een uur de startnummers in de 6000 serie. Zo ging dat nog een paar keer. Maar, een enkele keer zag ik ook deelnemers met een startnummer in de 3000 of zelfs 2000 serie, dus ik was zeker niet de langzaamste. Na de eerste tijdcontrole zakte het gemiddelde (inclusief de pauzes) als snel terug van 7 naar ongeveer 5,5 km / uur. Maar na de laatste tijdcontrole ging het parkoers gemiddeld wat meer naar beneden en ging mijn gemiddelde weer wat omhoog naar 6 km / uur. Over de hele afstand heb ik een gemiddelde van 6,1 km / uur gehaald. Maar het belangrijkste voor mij was: Ik heb het gehaald! En daarmee is weer een hele oude wens van mij ingevuld.

Toon Loonen

Veel deelnemers aan de Vasaloppet

Ledenmutaties

Vrij veel opzeggingen dit keer. Dat krijg je ervan als je mensen eraan gaat herinneren dat ze de contributie nog niet betaald hebben. Maar gelukkig ook veel nieuwe leden, mede dankzij de nieuwe MTB-groep! We hebben volgens de NTFU (en die kan het weten) momenteel 328 leden.

Opzeggingen

Arjen Vrielink
André Besselink
Harry Bootink
Hilke Bos-Brouwers
Frits Janssen
Gerard Olinga
Eelko Riezenbosch
Harrold van de Berg
Edwin van IJzendoorn
Harrie van Lotringen
Tess van de Voorde
Cyriel van Erve
Albert van Santen
Christy Verkerk
Peter Zeeuwe

Nieuw lid

Olaf Brouwer
Ron Camps
Anton Crabbendam
José Heeres
Ben Heerschop
Bert Leeftang
Roy Morssinkhof
Andrew Spink
Paul van Oeffelt
Caroline van Oostveen
Sylvester van Veldhuysen
Ellen van Velthoven
Sjouke Venema
Roger Visser
Roeland Voorrips
Johan Wolsink

Verhuisd

Yvonne den Hilster & Watze Vroom
Anne van Schaik & Francis Schaefer

Liesbeth van Agt
secretaris

Makkelijker kunnen we het niet maken!

Eens per jaar vraagt TCW jullie de contributie over te maken. Natuurlijk doen sommige mensen dat meteen, en andere na pas diverse herinneringen. Uiteindelijk komt alles wel binnen, maar dat kost penningmeester en secretaris de nodige zweetdruppels. Dat kan makkelijker! En wel als iedereen het machtigingsformulier invult dat in deze Derajeur staat afgedrukt. Het formulier kun je afgeven bij het clubhuis, of bij Liesbeth (Herenstraat 4) in de bus gooien, of opsturen naar TCW p/a Herenstraat 4, 6701 DJ Wageningen.

De contributie wordt dan aan het begin van het nieuwe verenigingsjaar, in september, door TCW van je bankrekening afgeschreven. Als je het niet eens bent met een betaling, kun je deze altijd terugdraaien.

Dus: vul jij het formulier even in? Voor jou een kleine moeite, maar ons scheelt het veel werk!

Bedankt voor jullie medewerking!

Cisca en Liesbeth

Doorlopende machtiging		SEPA	
Naam incassant	:		
Adres incassant	:		
Postcode incassant	:	Woonplaats incassant	:
Land incassant*	:	Incassant ID	:
Kenmerk machtiging	:		

Door ondertekening van dit formulier geeft u toestemming aan **Toerclub Wageningen '79** om doorlopende incasso-opdrachten te sturen naar uw bank om een bedrag van uw rekening af te schrijven wegens **contributie** en uw bank om doorlopend een bedrag van uw rekening af te schrijven overeenkomstig de opdracht van **Toerclub Wageningen '79**. Als u het niet eens bent met deze afschrijving kunt u deze laten terugboeken. Neem hiervoor binnen acht weken na afschrijving contact op met uw bank. Vraag uw bank naar de voorwaarden.

Naam	:			
Adres	:			
Postcode	:	Woonplaats	:	
Land*	:			
Rekeningnummer [IBAN]	:	Bank Identificatie [BIC]**	:	
Plaats en datum	:	Handtekening		

*Indien het land van de incassant en de geïncasseerde gelijk zijn, hoeft dit niet gevraagd of ingevuld te worden.

**Geen verplicht veld bij Nederlands rekeningnummer

Sporten is investeren in kwaliteit van leven

Op maandagavond 18 mei a.s. houdt Sportcentrum De Plataan speciaal voor leden van TCW een gratis informatiebijeenkomst over sporten, bewegen en de mogelijkheden voor 50+-ers.

Actief blijven bewegen

Bijna iedereen wil fit en gezond ouder worden. Daarom zie je steeds meer 50+-ers bij Sportcentrum De Plataan meedoen aan fitness op de Milon Cirkel en groepsactiviteiten zoals b.v. Spinning, Bodyshape en Senior Vitaal lessen. En niet voor niets!

Sporten voor je gezondheid

Mensen die regelmatig en verantwoord sporten hebben een betere gezondheid en voelen zich stukken fitter. En iemand die fit is kan meer met familie en vrienden ondernemen, herstelt sneller na een ziekte of operatie en is ook minder gevoelig voor sombere gedachten. Gelukkig is het nooit te laat om met fitness te beginnen. Zelfs iemand van 80 jaar ondervindt nog altijd de voordelen van actief bewegen.

Voordelige 10-rittenkaart leden

Om leden van TCW kennis te laten maken met De Plataan is er deze zomer een 10-rittenkaart waarmee je tot 1 oktober 2015 maximaal 10 keer kan komen sporten. Mocht het je bevallen, dan kan je een lidmaatschap aangaan om aan je gezondheid te kunnen blijven werken.

Kom 18 mei naar de informatiebijeenkomst

De bijeenkomst in ons sportcentrum aan de Plataanlaan 1 in Wageningen begint om 19.30 uur en duurt tot ongeveer één uur, inclusief koffie en een rondleiding. Laat ons even weten of we op je komst mogen rekenen. Bel naar: 0317-414114 of stuur een mailtje naar info@sportcentrumdeplataan.nl.

Lees ook onze advertentie in dit blad!

Meer informatie bij:

Sarina van den Berg

Sportcentrum De Plataan

Plataanlaan 1

6708 PT Wageningen.

Telefoon: 0317-414114

info@sportcentrumdeplataan.nl

VA cursus saai maar effectief

Op 17 maart hebben 16 barmedewerkers hun vrije avond besteed aan het behalen van het VA certificaat. Voor degene die niet weet wat dat is: Verantwoord alcohol schenken.

Het was niet de meest leuke avond, maar om het certificaat te halen moest men aanwezig zijn. Het is natuurlijk een lastige materie want we lusten allemaal graag een drankje. De feiten liegen er niet om, maar werden wat droog gebracht. De jongeman deed zijn best om aan de hand van een paar filmpjes enkele situaties uit te leggen waar je als barmedewerker mee te maken kan krijgen.

En daar gaat het om, het lef hebben om een drankje te weigeren aan je clubgenoot als je ziet dat hij/zij er al teveel op heeft. Of zelf geen drankje nemen als je achter de bar staat.

Gelukkig hebben wij zelden jongeren onder de 18 zodat dat probleem geen issue is.

Eigenlijk gaat het erom dat we als leden van de club het met zijn allen gezellig houden door je eigen grenzen te kennen.

Dus allen van harte gefeliciteerd met het behalen van je certificaat. We waarderen het als bestuur zeer dat jullie dit hebben behaald, zodat we de bar draaiende kunnen houden.

Cisca Noy

Cees van Nieuwenhuijsen geslaagd voor Certificaat Sociale Hygiene.

Om de nieuwe Horeca vergunning te kunnen aanvragen, moesten we naast Hans Groeneveld een tweede 'leidinggevende' hebben die in het bezit is van een Certificaat Sociale Hygiene.

Gelukkig wilde Cees deze gaan halen, alhoewel hij na het krijgen van het leerboek zich vertwijfeld heeft afgevraagd waar hij aan begonnen was. Toevallig ook op 17 maart, na nog een hele dag theorie, heeft hij het examen met goed gevolg afgelegd.

Cees, van harte gefeliciteerd en namens het bestuur hartelijk dank.

Cisca Noy

Kaiserweg naar Rome 1

In augustus en september 2014 hebben wij een fietstocht naar Rome gemaakt. We hebben een eigen route gevolgd, die we de "Kaiserweg naar Rome" hebben genoemd. Na onze verre tochten eindelijk weer eens een tocht in Europa. De route was bijzonder rijk aan cultuur en natuur, zowel in Duitsland als Italië. In dit eerste deel een verslag van de tocht tot de Alpen.

Er leiden vele wegen naar Rome

Veel mensen fietsen naar Rome en de eerste vraag is altijd, "Reitsma of Benjaminse? Ja, Reitsma is mooier". Je wordt een beetje bezorgd aangekeken als je zegt, dat je een eigen route volgt. "En waarom eigenlijk naar Rome, een pelgrimstocht?" Nee, ook dat niet.

Na het lezen van het boek van de Libris-literatuurprijswinnaar Ilja Pfeiffer, "De filosofie van de heuvel" begon het idee te groeien om ook maar eens naar Rome te fietsen, maar dan net iets anders. Of om Ilja te citeren: "Fietsen naar Rome is een makkie, als je niet naar Rome fietst". En inderdaad, van de 50 fietsdagen tot Rome, hadden we alleen de laatste dag onze blik op Rome gericht, die 49 andere dagen fietsten we gewoon ergens in Duitsland of Italië en genoten met volle teugen van de cultuur en natuur rondom ons. Toch zijn wij niet zoals Ilja en Gelya op de fiets gestapt en we zien wel waar we uitkomen. Nee, het routemaken zit bij Arie nou eenmaal in de genen en de route wordt dan ook tot in het kleinste detail voorbereid. De voorbereiding begint met het definiëren van de "waypoints", de routepunten waar we zeker langs willen. We hadden er elf. Ik zal er een paar uitlichten.

In de Gelderlander las ik een artikel van Edward Schwier, "Keizerlijk karrenpad door de Alpen", over de Via Claudia Augusta, een oude Romeinse route die Beieren verbindt met de Povlakte. Deze route gaat over de Fernpas ipv langs de Bodensee zoals Reitsma doet. Voor fietsers wordt niet de autoweg gevolgd maar volgt men een gemarkeerd karrenspoor. Wel pittig. Na de Fernpas zouden we dan mooi het Timmelsjoch (2500 meter, de hoogste pas van Oostenrijk) naar Merano kunnen meenemen.

Het tweede waypoint heeft te maken met de periode dat we nog niet wisten wat fietsen was en we met de auto over de autobaan naar de Alpen reden om daar te wandelen en te klimmen. Voor de oversteek van de Rijn zagen we altijd het bord met de Dom van Speyer. Nooit hadden we tijd om hier even te stoppen, maar nu was dit op weg naar Rome toch een belangrijk waypoint. En niet onbelangrijk op 14 augustus, de dag voor Mariahemelvaart, was hier een orgelconcert op het magnifieke grote orgel van de Dom. En zo hadden we niet alleen een volgend "waypoint", maar ook een "timepoint".

De Povlakte wordt door veel fietsers beschouwd als saai. Extra reden om hier wat extra routepunten in te bouwen. Vicenza, Padua, Venetië en Ferrara, en niet te vergeten de waterrijke Podelta. Saai? We zullen zien.

Met hulp van de Openfietsmap van Europa (met dank aan Lambertus) en Basecamp de route in alle details uitgewerkt met inbegrip van zoveel mogelijk landschapstuinten, musea, kathedralen, maar ook uitdagende klimmetjes en rustieke rivierdalen. We willen niets missen.

Eifel en Rijn

In Eindhoven heeft onze Toyota een eigen parkeerplaats onder het Philipsstadion en op dinsdag 5 augustus stapten we dan op de fiets voor het appartementencomplex "Hartje Rome". Via de mooie, bloeiende Strabrechtse hei een heerlijke infietstocht naar Roermond waar we natuurlijk eerst de Romaanse 13e eeuwse Münsterkerk hebben bezocht. Onze eerste camping was het natuurkampeerterrein Raayerhof in Swalmen. [[[FOTO 1]]] Het ligt aan het Pieterpad. Een vader en een zoontje deden deze route naar de Pietersberg op de fiets. "Eigenlijk zouden we op het Pietersplein moeten eindigen". "Laten wij dat nou net doen. Het is onze eerste dag." "Dat dacht ik al", zei het jongetje, "jullie zien er nog zo fris uit". Die houden we er in tot Rome.

Na Swalmen volgden we de Ruruferradweg, een erg mooie fietsroute langs het riviertje de Rur. Af en toe fietsgroepjes vrouwen en ouderen (?), ergo een ontspannen route. De camping lag in het dal van de Rur onder Nideggen, maar aan het eind nog even naar boven naar het mooie slot met een mooi uitzicht op de camping diep in het Rurdal is natuurlijk mooi meegenomen (hoewel het mooie uitzicht wel verschillend werd gewaardeerd). Na de Rur gekozen om via abdij Mariawald en Bad Münstereifel in het Naturpark Eifel naar het Ahrtal te fietsen. Schitterend gebied met erg mooie klimmetjes. We hadden prachtig weer, maar bij de Laacher See viel de regen ineens met bakken uit de hemel. Gelukkig was het net droog voor het orgelconcert in de Benediktijnse abdijkerk van Maria Laach (1156) begon. De "Marche Ruptial" van Widor klonk in deze kerk en met dit orgel hemels. Deze abdijkerk is één van de zuiverste Rijnlands-Romaanse middeleeuwse kerkgebouwen. (Sorry, we dwalen af, voor

Foto 1: Natuurkampeerterrein Raayerhof

Foto 2: Speyer, Kaiserdom (1030-1061)

Foto 3: Neckarradweg

TCW moeten we het over het fietsen hebben).

Na Maria Laach daal je gemakkelijk af naar de Rijn en gaan we de Rheinradweg volgen. Een beetje een vlakke, saaie Duitse fietsroute langs een rivier. Het bleek een vooroordeel. Het eerste stuk tot Koblenz is weliswaar niet zo spectaculair mooi, daarna zeker tot Rüdesheim is dat het wel. In Koblenz waren we precies op tijd voor het festival "Rhein im Flammen". Vanaf onze camping tegenover het Deutsche Eck (de plek waar de Moezel in de Rijn stroomt en een groot standbeeld van Kaiser Wilhelm I staat), had je een perfect uitzicht op het mooiste vuurwerk dat we ooit hebben gezien. Het vuurwerk werd synchroon begeleid met klassieke muziek. (Tip: www.Rhein-im-Flammen.com, ook in Bonn, Oberwesel en St.Goar; zeer aanbevolen).

Tot Rüdesheim heb je prachtige uitzichten op de wijngaarden, de stadjes en de kastelen aan de overzijde van de Rijn. Je komt door allerlei mooie wijnstadjes. Een keuze is lastig, maar Bacharach is onze favoriet. Langs de Rijn wordt best wel veel gefietst, maar de fietspaden zijn er breed en van goede kwaliteit. Hier zijn we de Rijn overgestoken en hebben de rechteroever gevolgd tot Worms. Na Mainz is deze oever erg mooi en rustig. Fietsers die vanaf Worms de linkeroever hadden gevolgd waren niet zo enthousiast over de route. Na Rüdesheim toch even door de wijngaarden naar boven naar Kloster Eberbach (waar nu de Deutsche Weinakademie is gevestigd). In Mainz is vooral de Kaiserdom interessant. De Kaiserdom van Worms is erg mooi, maar werd door ons vooral gewaardeerd als schuilplaats tegen de regen die met bakken uit de hemel viel. Ook hebben we in Worms de oude synagoge bezocht. Best wel indrukwekkend. Net voor het BASF chemiecomplex van Ludwigshafen werd het weer droog, maar in Speyer begon het weer te regenen. Het kostte even moeite om de ingang van camping Speyer te vinden, maar om kwart over acht stonden we in de stromende regen toch voor het gesloten hek. Om acht uur was de camping gesloten. Gelukkig ging net iemand naar binnen en wij "dus" gelijk mee. Eerst even schuilen en dan de tent opzetten. Het huis van de beheerder was naast de ingang. Toch maar even zeggen dat we er zijn. Na lang

bellen kwam er iemand naar buiten. "Ich möchte mich anmelden". "Feierabend" was het korte antwoord. Ja, dat geloof ik wel, maar we willen alleen maar even ons tentje opzetten en dan kunnen we morgen wel inschrijven en betalen. We hebben er ruim 140 km opzitten en zijn wat later door het slechte weer." "Wegwezen, anders bel ik de politie. U bent zonder toestemming op privéterrein." We hebben de politie maar niet afgewacht en vonden een luxe hotel in het centrum bij de Dom. Het hotel was ook bijna gesloten, maar hier maakte men toch voor ons nog een heerlijke maaltijd klaar. En een Hefeweizen hadden ze ook nog. Ergo, ook namens het VVV, camping Speyer, niet aanbevolen!

De volgende dag de Kaiserdom van Speyer [[[FOTO 2]]] bezocht, daarna naar een camping 15 km verderop. 's Avonds zijn we de 15 km weer teruggefietst naar de dom van Speyer voor het orgelconcert. En toen we tegen 11 uur in het donker op de camping teugkwamen, was de bar nog open en konden we nagenieten van het fenomenale concert onder het genot van een (?) Hefeweizen.

Neckar, Allgäuer Alp, Beieren

Na Speyer volgden we de Neckarradweg naar Stuttgart. Na Heidelberg werd deze Radweg een prachtig fietspad. [[[FOTO 3]]] Veel hoogtepunten: het landschapspark van slot Schwetzingen, Heidelberg, Heilbronn en vooral Ludwigsburg met zijn kastelen. Veel geleerd over de geschiedenis van het koninkrijk Württemberg en genoten van de vele kunst zowel in Schloss Ludwigsburg als in de Staatsgalerie. Ook de landschapstuin van Schloss Ludwigsburg was erg mooi. [[[FOTO 4]]] We hadden nu verder vlak de Neckar kunnen volgen, maar interessanter was te klimmen naar het hoog gelegen Schloss Solitude, het rustieke Goldersbachtal te volgen (ook Reitsma) en, last-but-not least, klooster en slot Bebenhausen, waar koning Willem II van Württemberg na zijn afzetting in 1918 heeft gewoond, te bezoeken.

Na Tübingen volgde de Schwäbische Alp met wat langere klimmen. Na het Kurort Bad Urach fietsten we via een prachtige route door één van de mooiste dalen van de

Schwäbische Alp, het Ermstal. Het werd nog even flink klimmen naar de pas die de waterscheiding vormt tussen de Rijn en de Donau. Net voor de pas nog even zo'n 15-20% klim. "Blijf maar even staan, dan duw ik wel even". Toen ik boven was en omkeek bleek dat Willy helemaal niet was afgestapt, maar was doorgefietst. IJzersterk! Hoe kan het toch dat Willy op de racefiets in de D-groep als laatste boven komt en op de Koga Randonneur met bagage in het spoor van Arie blijft en nu ook op deze steile helling niet te voet werd gesteld. Over het mysterie van "De vrouw en haar fiets" zou je eigenlijk een boek moeten schrijven!

Inmiddels hadden we dus het stroomgeied van de Donau bereikt en konden we afdalen naar de Donau, die hier bij klooster Obermarchtal nog slechts een klein stroompje is. Verderop kwamen we langs Schloss Mochental, een leuk kasteeltje dat in gebruik is als een galerie voor moderne kunst. Deels is het museum, maar je kon hier ook voor het luttele bedrag van €20000 een echte aquarel van Erich Heckel van de kunstenaarsgroep 'Die Brücke' kopen. Dat we daarna op de goedkoopste camping hebben gestaan (€10) staat hier los van.

Via het plaatsje Rot an der Rot met een mooie kerk en een fraai beschilderde poort kwamen we bij de rivier de Iller, die de grens vormt tussen Beieren en Württemberg. Het fietspad langs de spoorbrug was alleen bereikbaar via een steile trap en dus met onze zware fietsen en bagage niet te doen. Verder over een gravelweg langs de Iller gefietst tot de volgende brug waar we de vlaggen die de grens markeerden tussen het koninkrijk Württemberg en de Freistaat Bayern konden passeren. Via Buxheim en Memmingen kwamen we dan bij ons belangrijke knooppunt, de Benediktijner Abdij van Ottobeuren (1094). Uit de verte zag je de abdij al liggen. Het was zondag en na de mis konden we de kerk bezoeken.

Een uitbundige Beierse barokkerk en erg mooi. Ook het orgel speelde (speciaal voor ons ?) nog even door toen we de kerk binnenkwamen. Het concert met Ton Koopman was pas in september, dus daar konden we niet op wachten. De abdij had ook een interessant museum. Maar het meest verrassende was, dat er in het voorjaar juist een museum voor moderne kunst was geopend en er nu een

Foto 4: Schloss Ludwigsburg; blühendes Barock

Oproep voor redacteur

Beste leden,

Hoewel ze vol enthousiasme en volledig bij haar volle verstand de uitdaging van het redacteurschap is aangegaan, heeft Renée aangegeven dat het redacteurschap van de Derajeur niet helemaal haar ding is. Dat vinden de overige 'radajeuren', Linda en Niels, heel vervelend. Wij zijn er (nog) niet van overtuigd dat we dat met zijn tweeën gaan redden. Dit gevoel wordt ons ook nog eens ingegeven door het feit dat de nestor van de Derajeur, Liesbeth, zich zelf onlangs heeft laten wegpromoveren.

Het zou zo ontzettend leuk zijn wanneer we een nieuwe redacteur zouden kunnen vinden die het ontstane gat kan opvullen.

Wat moet je zoal kennen en kunnen om redacteur te worden, vraag je je natuurlijk af.

1. Het belangrijkste is dat je het leuk moet vinden. (Dat is het redacteurschap namelijk)
2. Je moet er eens in de twee maanden ongeveer een week lang de tijd voor hebben.
3. Het is handig als je het leuk vindt om te schrijven.
4. Wie van tekenen, fotograferen, proza en andere creatieve uitspattingen houdt, raad ik zeker aan contact op te nemen met de redactie.
5. De grootste uitdaging ligt in het onder de knie krijgen van ons contentsysteem Editoo. Wie altijd als eens met Editoo heeft willen werken, is gek. Uhh, ik bedoel: ... is van harte welkom!
6. Dit is helaas een eis: je computer moet het besturingssysteem Windows ondersteunen, en dan met name de browser FireFox. Met een ander platform, of een andere browser lijkt Editoo niet te werken. En dat is best lastig wanneer je De Derajeur met dat systeem probeert te maken.

Heb je interesse, meld je dan bij Linda, Renée, of bij ondertekende.

Een e-mail naar derajeur@tcw79.nl kan natuurlijk ook.

Namens de redactie,

Niels Dignum

schitterende openingstentoonstelling was van de schilder Dietrich Künerth, 'Ägypten'. [[[FOTO 5]]]
Na Ottobeuren door het glooiende landschap van de Beierse Alpen naar de beste camping van onze Romeroute gefietst, camping Elbsee, zeer aanbevolen. De laatste etappe in Duitsland tot aan de voet van de Allgäuer Alpen verliep verder probleemloos. De hoge bergen kwamen steeds dichterbij en toen we bij de mooie Forgenresee aankwamen kon je de toeristische topattracties van Schwangau al zien liggen, het sprookjesslot Neuschwan-gau en het slot Hohenschwangau. Langs de Forgenresee

**"Bij van de Wetering tweewielers al
90 jaar de beste service!"**

90

van de Wetering
tweewielers

WWW.VANDEWETERINGFIETSEN.NL

huijbers' administratiekantoor

Huijbers' Administratiekantoor is een administratiekantoor met korte lijnen, bestaande uit 9 mensen. Wij zijn gevestigd in het "Schip van Blaauw", een karakteristiek rijksmonument aan de Generaal Foulkesweg te Wageningen. Naast de gebruikelijke taken van een administratiekantoor, zoals het zorg dragen voor de complete verwerking van administraties, aangiften en loonadministraties van klanten, zijn wij gespecialiseerd in het berekenen van alimentatiedraagkracht en het verzorgen van diverse secretariaatswerkzaamheden voor verenigingen.

het fietspad naar Füssen gevolgd en daarna het fietspad langs de Lech om vervolgens naar de camping aan de Bannwaldsee te fietsen.

Camping Bannwaldsee is supergroot, maar voor ons kleine tentje was er alleen een plekje in de modder aan de oever van het meer. Op onze leeftijd werd het ook wel eens een keer tijd om een rustdag in te bouwen, maar dit was eigenlijk geen probleem, want de weersverwachting was zo slecht dat we de eerste twee dagen toch al niet de Alpen zouden kunnen oversteken.

We waren hier op maandag en dan organiseert de camping een Bayerische Abend als welkom met een optreden van alpenhoornspelers en een dansgroep, en natuurlijk heel veel reclame wat je allemaal op de camping en in de omgeving zou kunnen doen. Voor ons net een iets te hoog "Krasreizen gehalte". Gelukkig was er wel goed internet. Toen we 's morgens bij de kassa's van sprookjes-slot Neuschwanstein aankwamen was het zo druk met buitenlanders die met busladingen werden aangevoerd, dat we niet eens een kaartje konden bemachtigen. [[[FO-TO 6]]] Maar wel zijn we naar boven gefietst (gelopen) via een 25% steil gravelpad naar slot Neuschwanstein, omdat de asfaltweg alleen voor voetgangers en paardenkoetsen was.

De weersverwachting gaf aan dat na de twee "rust" dagen aan de Bannwaldsee er één droge dag zou volgen. Dus dan snel de Fernpas over. Maar het 2500 meter hoge Timmelsjoch?

Klein Fietsersleed

Een jaar of 8 geleden had Roel van den Meiracker regelmatig een rubriek 'Klein Fietsersleed' in de Derajeur staan. Nu ben ik de laatste tijd meer van het grote fietsersleed, maar klein fietsersleed is ook wat. Vooral wanneer het kleine leed zo klein is als een bladluis - wat zeg ik: het leed is bladluis.

Eigenlijk mis ik de rubriek wel een beetje, want het leed wat Roel beschrijft is klein, maar niet mis en zeker niet alledaags. Omdat de link tussen bladluis en wielrennen niet voor ieder direct zichtbaar is, leidt hij zijn leed als volgt in:

... Bladluizen doen zich, zoals hun naam al doet vermoeden, vaak te goed aan bladeren ... Ze zuigen de sappen eruit. Die sappen bevatten echter veel meer suikers dan een luizenmaagje kan verwerken. Maar zoals altijd heeft de natuur daar een mooie oplossing voor. De overmaat aan suiker piesen ze als een soort suikerwater gewoon weer uit. Honingdauw heet dit zoete spul ... Voor autobezitters is het

Tot slot

We hebben nu in drie weken 1350 km gefietst en 6700 meters geklommen (Arie-meters voor de lustrumtocht-deelnemers). De gemiddelde dagafstand was een comfortabele 75 km. Alle fietsdagen waren een feest. Steeds weer verrassend mooie landschappen en erg veel cultuur en het fietsen ging uitstekend. Fietsen in Duitsland is toch wel erg mooi en er zijn veel goed onderhouden fietsroutes. Als je van de fietsroutes afwijkt, moet je echter wel oppassen om niet op te drukke wegen te komen. Na de geslaagde tocht in Duitsland vol goede moed de Alpen over op weg naar het "Bella Italia". Hoe dat verlopen is, kunnen jullie lezen in deel 2.

Arie en Willy de Keizer

Foto 6: Hohenschwangau en Alpsee

vaak minder aangenaam. Een topper op het gebied van honingdauwproductie is namelijk de lindebladluis. En juist lindebomen worden vaak langs straten aangeplant. Met als gevolg dat je in een regenarme zomerperiode (u weet wel, zoals die vroeger voorkwamen) vaak een coating van kleeftroep op je auto krijgt, als je hem onder een linde parkeert. ...

Als of dit allemaal nog niet erg genoeg is, volgt hierna het werkelijk fietsersleed. Roel schrijft:

Ik was bijna thuis en het dreigde te gaan regenen. Even het tempo omhoog, dan zou ik nog wel droog thuiskomen. Bij de eerste spetters reed ik juist onder de bomen, zodat ik nog iets langer droog bleef. Het waren wel de eerste spetters na lange droogte. Het waren wel lindebomen. Er lag zoveel honingdauw op de weg dat het leek of alsof ik door stroop reed. In de bocht aan het eind van de weg stonden geen bomen en daar was de weg al nat. De combinatie van haast om voor de echte bui thuis te komen, de honigdauw aan mijn banden en het natte wegdek leverde een volkomen gebrek aan grip op. Het gevolg was een mooie schuiver, keurig afgestopt door de stoeprand. Tijd om te corrigeren was er niet, en wellicht daarom (ik ben geen stuurwonder) kwam ik er zonder kleerscheuren vanaf. Wel een schaaf-

wondje op mijn arm. En onder mijn onbeschadigde fietsbroek voelde ik ook nog wat. Fietsbroeken kunnen beter tegen schuiven over de weg dan de huid eronder. Bij thuiskomst trof ik dan ook een schaafwond ter grootte van een bierviltje aan. Zo een die een paar dagen nodig heeft om een fatsoenlijke korst te ontwikkelen. Zeker als die op een plek zit waar alleen afdekken met verband de broek, die er zo nu en dan overheen moet, schoon kan houden.

Ook bladluizen hebben vijanden. Behalve mannen met gifspuiten, zijn dat tegenwoordig vaak lieveheersbeestjes die door gemeenten worden ingezet. Autobezitters klagen namelijk snel als hun auto vies wordt. Van nature komen lieveheersbeestjes ook wel op luis af, maar vaak net iets te laat. Daarom worden ze speciaal gekweekt door daarin

gespecialiseerde bedrijven. En laat ik nu net bijbijzo'n bedrijf werken. U zult wel begrijpen dat mijn lieveheersbeestjes sinds die valpartij extra vertroetel.

Ja ja, ga er maar aanstaan: een bedrijf dat gespecialiseerd is in de kweek van lieveheersbeestjes die snel genoeg op luizen af komen zodat auto's schoon blijven.

Waarin een ontzettend gaaf en klein land, met een ontzettend gaaf en klein stadje, met ontzettend gave bedrijven, waar ontzettend gave mensen werken, toch groot kan zijn.

Niels Dignum

Krasse knarren op de Mont Aigoual

Na twee enigszins teleurstellend verlopen cyclo's in Coumayeur en Mazamet (beide keren 2 lekke banden) kon het statistisch gezien een derde keer niet mis gaan. Op 31 augustus staat op het programma de cyclo Midi Libre Aigoual vanuit Meyrueis met uiteraard de Mont Aigoual – bekend van een eerder uitje van TCW - op het menu. Officieel 148 km met 2.800 hoogtemeters. We bivakkeren op camping Le Pré de Charlet, een prettige en in die tijd rustige camping op loopafstand van het dorp. De grote zomerdrukke is al voorbij waardoor het aange-naam toeven is in Meyrueis. Jammer is wel dat het eind augustus, ondanks het mooie weer, 's avonds vroeg donker is en op deze hoogte ($\pm 700\text{m}$) behoorlijk afkoelt. Dat wordt nog kleumen bij de start!

Bijzonder bij deze cyclo is dat gestart wordt per leeftijdsgroep en dat betekent dat de 50-plussers en de dames als eerste van start mogen gaan, 3 minuten later gevolgd door de veertigers, etc... Dat biedt bij de start al een mooie inkijk in de concurrenten voor het oudemannenklassement en dat geeft te denken. Zo staan o.a. Frans Wessels (tot voor kort nog in de categorie veertigers veelvuldig podiumklant) en Patrick Swaab (koploper in het klassement van de 60+ bij Sport Communication) te popelen in onze startgroep die bestaat uit zo'n 60 renners en rensters.

Het beste is om niet af te wachten en gelijk van de start de kop te nemen; op zijn minst omdat Liesbeth na 1 km klaar staat voor de actiefoto. Al snel neemt Frans Wessels over en hebben we een kort gesprek over onze ambities; ik ben hem al eerder tegengekomen en weet dat hij beter is dan ik. Dat wordt dus maximaal een tweede plek bij de oude mannen. Vervelend dat er de hele tijd een stuk of vier renners uit Montagnac bij de kopgroep blijven. Dat gaat nog lastig worden...

Na de eerste klim naar de Causse Mejean is de groep

Start in Meyrueis

uitgedund tot twaalf waarvan er drie in de steile afdaling naar Les Vignes ontsnappen. Na een rap stukje door de Gorges du Tarn spat het op de lastige maar prachtige klim vanuit Malerne uiteen. Wessels demarreert samen met een van de Montagnacs en ik moet passen. Dat betekent plek zes bij de oude mannen; onverwachts want de vorm is goed en ik heb niet het idee dat ik aan het lamballen ben. Gelukkig pak ik in de klim de eerste Montagnaccer al in en kan ik boven aanhaken bij een groepje 'jongeren' dat me achterop komt.

Na een dikke 25 km jakkeren over de Causse Mejean volgt de klim naar de Mont Aigoual, niet echt steil maar toch moet ik daar wat jeugd laten voorgaan. Weinig tijd om boven te genieten van het fraaie panorama, al zie ik wel in een flits Liesbeth staan die de Aigoual binnen 2 uur vanuit Meyrueis heeft beklommen. Snel door de afdaling in naar de Gorges de Trebes. Ik haak aan bij een 60-plusser die blijkbaar goed bekend is in deze regio want hij gaat als een dolle naar beneden. Na nog een laatste klim naar de Causse Noir volgt de bevrijdende afdaling naar Meyrueis. Galant als ik ben laat ik mijn 60-jarige kompaan voorgaan en kom als 11e over de streep. Maar ja, of het genoeg is voor een podiumplek bij de 50-plussers?

In 4 uur en 40 minuten heb ik met een gemiddelde van 31,7 km/uur toch niet slecht gepresteerd. Voor mijn categorie (50-60 jaar) is het slechts toereikend voor een 4e plaats; een hoog gehalte aan snelle Krasse Knarren houdt me deze keer van het podium. Bij de eerste tien zitten drie vijftigers en een zestiger; ben ik nu zo slecht of zijn zij zo goed? Dat kan niet zo blijven; nog meer trainen(?) en op naar nieuwe kansen...

Toegift: op maandag 1 september zijn we met de auto nog een keer de Mont Aigoual op gegaan en hebben om 10 uur 's ochtends van een prachtig panorama kunnen genieten. In het zuidoosten waren de Pyreneeën goed zichtbaar met de Pic de Ganigou duidelijk voorop; naar het oosten konden we de Mont Ventoux goed zien met daarachter de Alpen. En dat bij weinig wind en zon, goed voor een kopje koffie op het terras!

Voor de liefhebbers: dit jaar wordt deze cyclo verreden op 28 juni (wat in ieder geval qua temperatuur en daglicht een stuk prettiger is dan eind augustus) en de start is

He, he, eindelijk niet lek gereden

volgens de site in L'Esperou, vrijwel bovenop de Mont Aigoual. Voor meer info zie <http://www.midilibre-velo-aigoual.com>

Menno Bartlema

Vierdaagse 2015

De voorbereidingen voor ons vierdaagse weekend zijn in volle gang en het eerste "voorfiets" weekend is al weer achter de rug.

Door het super slechte weer afgelopen weekend is de tocht naar Monschau met de auto verkend.

We verblijven deze vierdaagse in de Belgische Oostkantons. Hotel Tychon staat in Eynatten.

Eynatten is een klein dorpje op de grens met Duitsland en zo'n 10km van het Duitse Aken en 15 km van Vaals. Het is uitermate goed bereikbaar via Duitsland per auto. Hotel Tychon wordt nog gemoderniseerd. De kamers zijn keurig verzorgd met prima douches en het beschikt over een modern zwembad. De keuken is goed en het heeft een leuke binnenplaats, waar het, na het fietsen, goed toeven zal zijn. Het hotel heeft veel toeloop van fietsgroepen. Dit is de reden dat er op dit moment een aparte ruimte in aanbouw is waar fietsen gestald kunnen worden en die voorzien zal zijn van een apart werkbank om eventuele reparaties uit te voeren. Over de keuken hoeven we ons geen zorgen te maken, evenmin als over de drankvoorziening.

Oostkantons is de aanduiding voor de drie kantons Eupen, Malmedy en Sankt Vith, alle gelegen in het oosten van de Belgische provincie Luik. In totaal wonen er 92.928 mensen in de Oostkantons, waarvan 74.169 in de Duitstalige Gemeenschap en 18.759 in de Franstalige gemeenten. Historisch gezien een zeer levendige streek al zou je het niet meteen zeggen, als je er doorheen fietst. Maar wie zich erin wil verdiepen kan zijn hart ophalen en zal veel gegevens uit de middeleeuwen terug vinden.

In de Oostkantons ligt ook het oudste Belgische natuurreservaat: de Hoge Venen.

Met zijn oppervlakte van 35 km² is het ook het grootste natuurreservaat van België. Het maakt deel uit van het grensoverschrijdende natuurpark Hoge Venen-Eifel dat ongeveer 678 km² beslaat.

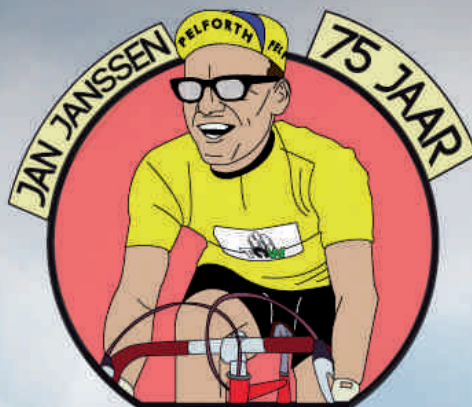
De Oostkantons liggen op de overgang tussen de Ardennen en de Eifel. Vandaar dat voor de gebieden tegen de Duitse grens ten zuiden van Eupen vaak de term Belgische Eifel gebruikt wordt.

Het gebied wordt gekenmerkt door veel neerslag (niet met Hemelvaart, ...toch), gemiddeld 1500 tot 1700 mm per jaar. Door een aantal stuwwallen in het gebied wordt

Monschau

ZATERDAG 20 JUNI 2015

75 km

125 km

150 km

200 km

225 km

TCW 79 presenteert de 30ste editie van de
JAN JANSSEN
CLASSIC
Ruim 1800 hoogtemeters door laagland

IN COMBINATIE MET
“DE HEL VAN EDE-WAGENINGEN”
VOOR MOUNTAINBIKE (MTB)

Start en Finish

Universitair Sportcentrum De Bongerd
Bornsesteeg 2, 6708 PE Wageningen

Inschrijven vanaf 1 februari 2015

Via www.janjanssenclassic.nl

Max. 6.000 deelnemers

Informatie

info@janjanssenclassic.nl

Tel: (06) 361 49 449

dit water gebruikt als drinkwater en voor stroomopwekking. Het landschap bestaat uit hoogveengebieden, heideterrainen, schrale graslanden, weiden en veel bossen. Door het gebied loopt ook de Vennbahn, een inmiddels gesloten spoorlijn op de grens van België en Duitsland die vroeger Aken met het Groothertogdom Luxemburg verbond. Deze oude spoorlijn is omgebouwd tot fietspad door drie landen, nagenoeg vlak, grotendeels geasfalteerd. Natuurlijk zit deze RAVeL (Réseau Autonome de Voies Lentes of in gewoon Hollands, autonoom netwerk voor langzaam verkeer) ook in onze tripjes. Het Waals gewest heeft in de Oostkantons al meer dan 180km van deze mooie fietspaden aangelegd.

Omdat we niet ver van het drielandenpunt verblijven zullen de vier dagen ook door drie landen gaan. Er is een dag richting Ardennen naar Spa, een dag door het altijd mooie Zuid-Limburg, een dag in Duitsland rond de Rursee en een dag door de Hoge Venen naar Monschau. De routes hebben ieder hun eigen charme en mogelijkheden. Het gebied leent zich voor redelijk vlakke etappes, maar ook voor enkele uitdagende klimmen, als je hiervoor interesse hebt.

Binnenplaats van Hotel Tychon

Het kan ook rustig

Een bericht uit de kersverse recreatieve mtb-groep

Wie regelmatig op zaterdagochtend naar het clubhuis komt, heeft het misschien al gezien: er staan een heleboel nieuwe mtb's voor de deur (en nieuwe gezichten binnen). Wat is er gebeurd?

De mtb-ers binnen TCW zijn al lang een enthousiaste, maar ook kleine groep die best hard rijdt (wij wachten nog steeds op de wedstrijd tussen de A-groep en de snelle mtb-ers - maar misschien durft gewoon niemand het aan). Als er een goede opkomst is, wordt wel in twee groepen gereden, maar ook de langzamere groep rijdt dan nog redelijk hard. Dat maakt het voor aspirant-leden

Eind april gaan we het tweede weekend voorfietsen, waarna we het draaiboek gereed maken. Dit zal begin mei gereed zijn. Daarna is alles gereed voor een onvergetelijke vierdaagse.

Misschien ten overvloede, maar alle deelnemers hebben natuurlijk voor 15 april 2015 al lang hun eigen bijdrage van € 185,00 per persoon overgemaakt naar de club.

Zo niet, stort dan zo snel mogelijk het bedrag op het bankrekeningnummer van de penningmeester van de TCW'79 Wageningen:

NL53 INGB 0006 0379 95 o.v.v. vierdaagse Eynatten 2015.

Het Vierdaagse Team

Gerard

Jacques

Ben

Ronald

Langzame route door Zuid-Limburg

en ook voor mensen die niet zo regelmatig fietsen (zoals ik, ahem) vaak moeilijk om de groep bij te houden, en daarom haakten velen snel weer af. Eind vorig jaar besloten Margit en Anne het voortouw te nemen om iets te veranderen: zij besloten een nieuwe, rustiger groep in het leven te roepen. Zij plaatsen de oproep niet alleen op de TCW-website, maar ook in de lokale pers werd erover bericht. Toch waren ze zelf verbaasd over zo'n 25 reacties.

Op zaterdag 14 maart was het zover: 18 enthousiastelingen verzamelden bij het clubhuis om met een rustigere snelheid de bossen rond Wageningen te veroveren. De groep was goed gemengd; jong en oud, vrouwen en mannen, echte beginners en ervaren mtb-ers die lang alleen rondjes door het bos reden en er nu zin in hadden om eens met een groep mee te gaan. Margit en

Anne stonden klaar als boskapiteins, en Francis en Gerjo als technische begeleiders in het geval van pech onderweg. Na een kopje koffie en een korte introductie door Margit gingen we op pad. Door de bekende holle weg-methode werd de groep gesplitst, en in twee groepen fietsten we het bos in. We volgden de route van de zuidlus van de wintertocht. Bij de Panoramahoeve kwam de snelste van de twee groepen nieuwelingen de reguliere groep TCW mtb-ers tegen, en de eerste nieuweling stapte al over naar de snelle groep. De andere groep nieuwelingen deed het iets rustiger aan, en stopte nog voor een kopje koffie bij de Panoramahoeve - de echte genietters. Aan het eind waren sommigen goed uitgeput, anderen zouden wel nog verder willen gaan, maar bijna iedereen was enthousiast en wilde volgende keer weer mee.

In de weken daarop vonden ook bij tegenvallend weer veel nieuwelingen de weg naar het clubhuis en leerden in een of twee groepen de paadjes tussen Wageningen, Bennekom en Renkum kennen. Bijna alle leden van de mtb-groep ondersteunden de nieuwelingen een keer als boskapitein of technisch begeleider. Nu zijn we vijf weken verder en afgelopen zaterdag waren er weer 12 recreatieve mtb-ers aan de start. Voor het eerst ging het naar de route van Oosterbeek, met wel wat klimmetjes, wat iedereen prima deed. Dit was de laatste keer onder begeleiding van een van de oude rotten, vanaf nu zijn we zelf aan de beurt om routes uit te zoeken en ons al groep te organiseren. We zijn erg benieuwd hoe het verder gaat met ons als recreatieve mtb-groep! Maar zeker willen we Anne en Margit onze dank betuigen voor het initiatief en de uitstekende organisatie, en natuurlijk ook alle mtb-ers die ons de afgelopen weken geleid en begeleid hebben!

Kathrin Poser

Kijk eens, lekker rustig

Bevrijdingsvuur 2015: estafette vanuit Normandië naar Wageningen

Om speciaal 70 jaar bevrijding te herdenken wordt dit jaar het bevrijdings vuur op 29 april op Swordbeach door een team van TCW – fietsers opgehaald.

Moniek Verbeek, Gretha Bouma, Cees van Nieuwenhuis en Berrie Ruyling zijn de fietsers. Edwin Jansen zal de ploeg begeleiden samen met een fototeam, 2 Engelse veteranen en 2 Nederlandse mariniers.

Een groot deel van te volgen route komt overeen met de route die de Nederlandse Prinses Irene Brigade in 1944 heeft afgelegd voor de bevrijding van ons Nederland. Onderweg wordt gestopt bij oorlogsmonumenten en wordt een herdenkingskaars aangestoken.

Na 676 kilometer zal in de avond van 3 mei het vuur aan de Belgisch – Nederlandse grens aan de atleten van Pallas worden overgedragen om door een estafette team op 4

mei naar Wageningen te worden gebracht.

Tijdens de Bevrijdingsceremonie rond middernacht op het 5 mei plein wordt dan met het “ons” vuur het Bevrijdingsvuur van Wageningen ontstoken en daarna in een waaier van estafettes naar meer dan 130 Gemeenten in nachtelijke estafettes, lopend en fietsend, over Nederland verspreid.

Het is voor TCWers een eer om met deze fietstocht de vrede en vrijheid door te kunnen geven met “The Flame for freedom”

Edwin Jansen

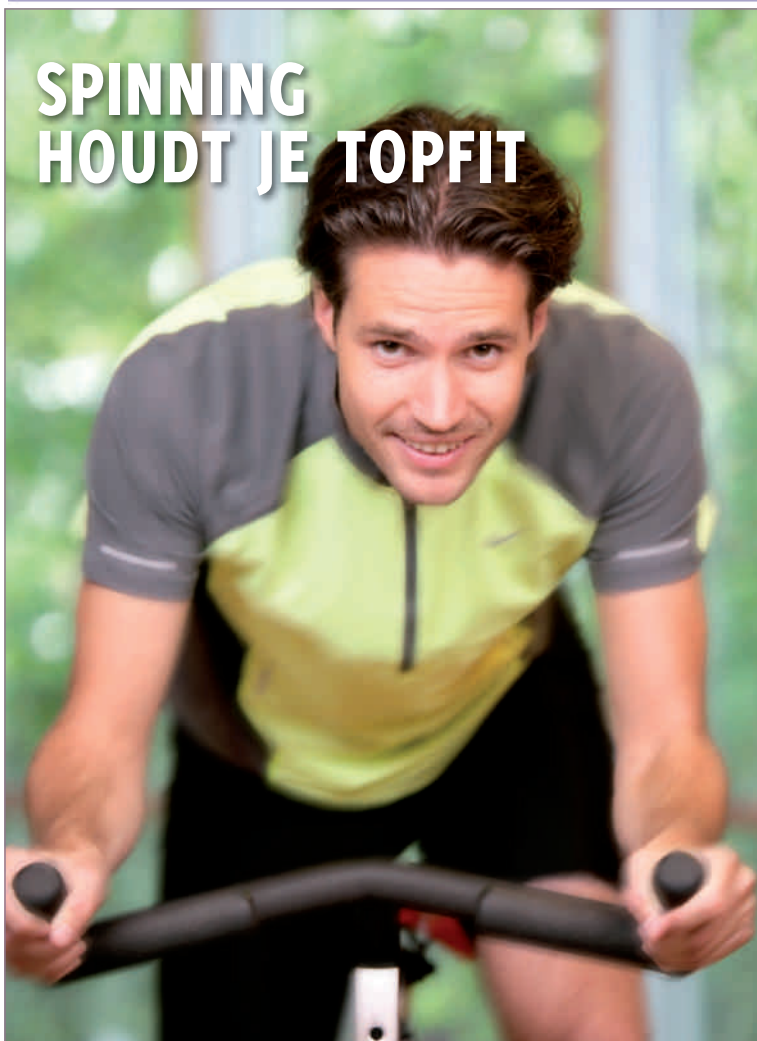

VERZEKERINGSBURO
VAN DER LINDEN

Deskundige bemiddeling bij verzekeringen en pensioenen

www.verzekeringsburovanderlinden.nl
Bowlespark 22a, 6701 DR Wageningen
tel. 0317 411293

SPINNING HOUDT JE TOPFIT

ZOMERAANBIEDING VOOR LEDEN TCW

Heb je tijdens het zomerseizoen behoefte aan extra trainingen om in topvorm te blijven? Maak dan gebruik van onderstaande aanbieding!

10-RITTEN SPORTKAART

Hiermee heb je toegang tot:

- Conditie-/krachttraining op de Milon Cirkel
- Spinning (of andere groepsles)
- Sauna

De kaart kost € 85,- voor TCW-leden (normaal € 140,-) en is geldig tot 1 oktober 2015. Daarna start weer het spinningabonnement voor de winter.

Kom even langs voor meer informatie over alle sportmogelijkheden met de 10-rittenkaart.

SPORTCENTRUM

DE PLATAAN

Plataanlaan 1 • Wageningen • 0317-414114
www.sportcentrumdeplataan.nl

Het mysterie van het verdwenen fietsshirt

In het mysterie van het verdwenen fietsshirt is inmiddels de eerste dode te betreuren. In een persbericht laat hoofdinspecteur Lavoisson via een woordvoerder weten dat het slachtoffer gevonden is in een paars wielershirt. Of het ook het verdwenen shirt is van de fietsvereniging TCW79, daarover kan in verband met het onderzoek geen uitspraak worden gedaan. De woordvoerder laat weten dat de moord is opgeëist door de terreurgroep 'Cornwall For Smugglers' (CFS), een groep die strijdt voor een autonoom Cornwall waar de smokkeleconomie weer terug zou moeten komen. Over de identiteit van het slachtoffer wil de politie ook nog niets kwijt.

Op twitter zijn er inmiddels steunbetuigingen geuit onder de naam 'I am Winkle' (#IAMWINKLE).

*Uw misdaadverslaggever
Niels Dignum*

Fietsen is eigenlijk best moeilijk. Gek eigenlijk hè, heel veel mensen kunnen het, ook TCW-ers. Maar als je er elke keer over na zou denken hoe je op moet stappen, dan zou je er elke keer aan de andere kant vanaf donderen. Probeer maar eens op een 1-wieler te gaan zitten, en je voelt precies wat ik bedoel. Bij het bestijgen van van een 1-wieler voel je direct wat het probleem is: veel te veel vrijheidsgraden. Je valt alle kanten op. Nu bestijgen wij meestal een 2-wieler en daarbij merk je direct dat het aantal bewegingsmogelijkheden aanzienlijk minder is. Bij stilstaan kun je nog maar 2 kanten op vallen. Bij snelheid gaan beide wielen fungeren al vliegwielen. Een vliegwiel wil maar 1 ding: rechtdoor. Twee vliegwielen in lijn willen nog meer alleen maar rechtdoor. Hoe sneller je gaat, hoe stabielier rechtdoor je fiets wil gaan.

Er zit een zwak punt in die twee vliegwielen: het stuur. Wanneer de wielen niet in een lijn staan, krijg je 2 wielen die rechtdoor willen in 2 richtingen. Hoe sneller je gaat, hoe groter de krachten zijn die deze tweespalt veroorzaken. Dat heb je vast wel eens gemerkt als je (iets) te snel de bocht probeerde te nemen.

Helaas is er nog een spelbreker: harde wind, van windkracht 7 of meer, van opzij. Die wind probeert continu de stabiele rechtdoorbeweging van de vliegwielen te ondermijnen. Ook hier geldt: hoe sneller je rijdt, hoe stabielier je bent en blijft. Het probleem is dus het grootst als de zijwind schuin van voren komt. Je rijdt dan doorgaans langzamer. Of, vraag het Kapitein Kees, als je een brug oprijdt, dan ben je ook behoorlijk kwetsbaar. Het ironische is: je hebt de neiging voorzichtig (langzaam) te gaan rijden met zijwind, terwijl je volgens de theorie het beste zo hard mogelijk kunt gaan rijden.

Nog zo'n paradox is de volgende: als

je goede benen hebt, ben je geneigd harder te gaan fietsen. Het maakt je stabielier en dat verkleint de kans op een valpartij. Dus je geeft jezelf een grotere kans om de wedstrijd te winnen. Maar om een wedstrijd te winnen, moet je ook weer op de juiste momenten heel hard fietsen. Je kunt beter vlak voor de finish heel hard fietsen, dan op het stuk waar de wind van opzij staat. Of eigenlijk kun je beter op beide stukken heel hard fietsen, maar dat is lichamelijk weer zo goed als onmogelijk.

Dit alles kwam in me op toen ik een paar weken geleden naar de wielerklassieker Gent-Wevelgem zat te kijken. Dan weet je weer meteen dat wielrennen de allermooiste sport is, en dat fietsen best moeilijk is. Dan weet je weer dat TCW-ers best goed zijn!

Niels Dignum

Jan Janssen Classic, 20 juni 2015

Ik denk dat het intussen wel algemeen bekend is dat 2015 een bijzonder jaar is voor onze klassieker, de Jan Janssen Classic. Niet alleen is het de 30e editie, maar 2015 is ook het 75e geboortjaar van Jan Janssen. Dit laatste vinden we terug in de te rijden afstanden. De hoofdroutes zijn in kilometers een veelvoud van 75, namelijk: 75, 150 en 225 km. Door middel van een afkorting in de hoofdroutes ontstaan nog twee extra tochten van 125 en 200 km.

Overzicht van de routes

Een voorbehoud moet nog wel gemaakt worden: De weer-gegeven en beschreven routes zijn voorlopig en zullen pas kort voor 20 juni definitief zijn en ook op de dag zelf kunnen we nog genoodzaakt worden om wijzigingen aan te brengen. Het kan namelijk zijn dat wij voor een bepaald deel geen vergunning krijgen, bijvoorbeeld i.v.m. andere activiteiten (een kermis), i.v.m. natuurbehoud of door ongelukken of wegwerkzaamheden op het moment van de tocht zelf.

De totale route bestaat weer uit 3 delen:

- **Het centrale deel, de blauw track** in onderstaand overzicht
 - **Het westelijk deel (groen)** over de Utrechtse Heuvelrug
 - **Het noord- en oostelijk deel (rood)** met o.a. Hoenderloo, Loenermark en de Posbank
- Deze delen zijn elk ongeveer 75 km. Dit maakt 3 afstanden van **75, 150 en 225 km**.

Verder is er nog een **afkorting (geel)** die de laatste 2 afstanden met 25 km inkort (geeft **125 en 200 km**). Dit om deelnemers die de 150 km te lang en de 75 km te kort vinden, tegemoet te komen. 125 km is dan een mooie tussenafstand (i.p.v. in voorgaande jaren de 110 km).

Op alle delen zijn er veel wijzigingen t.o.v. de routes van de voorgaande jaren. Het voert te ver om die allemaal hier te benoemen. Naast de (1, 2 of 3 x) 75 km is ook als uitgangspunt genomen om minder door bebouwde delen te fietsen en meer de natuurgebieden aan te houden. Dit zal de tocht mooier maken, maar met mogelijk hier en

daar wat minder hoogtemeters en zeker ook minder irritatie bij de bewoners langs de route.

Samenstelling van de afstanden

De 75 km doet alleen de blauwe route (het centrale deel). Zie bovenstaande kaartje.

De 150 km doet de blauwe en rode route (centraal en noord/oost).

De 225 km doet daar bovenop ook nog de groene route (het westelijk deel).

De rode route kan nog met 25 km worden ingekort. De 150 km versie wordt dan 125 km en de 225 km versie wordt dan 200 km lang. Groot verschil tussen de 110 km in voorgaande jaren en de 125 km dit jaar is dat de 110 km meer westelijk (over de Utrechtse heuvelrug) ging en de 125 km versie dit jaar oostelijk, dus over de Posbank gaat.

Het centrale deel

In voorgaande jaren ging de kortste afstand, dus het centrale deel, tot RETO en de Kluizeweg in Arnhem. Om op de gewenste 75 km te komen is dit deel verlengd tot de rotonde bij Rozendaal. Verder zitten er grote verschillen in het deel direct na de start (zie hierna) en in de omgeving van Doorwerth. Zo fietsen we dit jaar de Boersberg omhoog i.p.v. omlaag.

Het westelijk deel

Het westelijk deel ging het laatste jaar tot in Amerongen. We hebben ook enkele jaren nog Leersum aangedaan. Dit jaar is dit deel nog verder verlengd tot de Kaapse bossen, kort voor Doorn, waardoor ook dit deel ongeveer 75 km lang geworden is.

Het noord- en oostelijk deel

In de voorgaande jaren liep de aftakking voor dit deel van de route via Rozendaal en de Emma Piramide naar de Koningsweg en dan door naar Deelen. Dit jaar hebben we de aftakking bij de rotonde in de Schelmseweg (bij Openlucht Museum en Chinees restaurant) gelegd. De route gaat op de rotonde rechtsaf naar de Cattepoelseweg en beneden weer 2x scherp rechts via de Cattepoelseweg (onder de Schelmseweg door) naar de Koningsweg en dan verder naar Deelen.

Een tweede grote wijziging is dat we (met dank aan een extra aangelegd fietspad) bij Dieren een extra lus met ook een extra mooie klim over de Lange Juffer hebben kunnen maken. Zie de blauwe cirkel in bovenstaand schema. Daarna volgen de lusjes aan de oostkant van de Posbank die we gewend waren in de voorgaande jaren (behalve vorig jaar toen deze lusjes in de andere richting gefietst werden).

De afkorting van 25 km (gele track in bovenstaand schema)

De 150 en 225 km versie van de tocht gaan op de Koningsweg linksaf naar Deelen, Hoenderloo, Beekbergen, Woeste Hoeve en Groenendaal. De deelnemers die kiezen voor de 125 of 200 km versie van de tocht, die gaan op de Koningsweg rechtdoor, de A50 over en dan linksaf (langs de A50) direct naar Groenendaal.

Start/finish

Wat toelichting op de start en finish:

De langste afstanden (225/200 km) gaan vanuit de Bongerd op de Nijenoord Allee rechtsaf en verder richting Rhenen, zoals ook in de voorgaande jaren. De andere afstanden (75, 150/125 km) gaan de Nijenoord Allee oversteken en dan linksaf. Vervolgens:

- VKL RA N781 Mansholtlaan
- VKP RD N781 wordt Diedenweg
- VKP LA Geertjesweg
- KR met Zoomweg RD,
- TKR RA Hartenseweg

De groene lus (225/200 km) sluit op de Geertjesweg, ter hoogte van de kruising met de Zoomweg, weer op de blauwe lus aan. Alle afstanden komen terug naar de finish via Bennekom. Zie ook de pijlen in bijgaand routeschema.

Ten slotte

De definitieve GPS track is nog niet beschikbaar omdat er, o.a. n.a.v. besprekingen i.v.m. de vergunningen, nog steeds wijzigingen in de route mogelijk zijn. Dit stuk kan ook nog nagelezen worden op de website van de JJC: <http://www.janjanssenclassic.nl/content/jjc-route>.

Onderweg worden de volgende verzorgingsposten aangedaan:

- TCW-clubhuis, Wageningen (alleen de 200 en 225 km);
- PMT Echo De Landing, Deelerweg 28, Schaarsbergen (alle afstanden behalve de 75 km);
- De Heideroos, Harderwijkerweg 28, Eerbeek (alle afstanden behalve de 75 km);
- Bronbeek, Velperweg 147, Arnhem (alle afstanden).

Dit jaar zijn er dus geen verzorgingsposten in Deelen, bij RETO in Arnhem en bij de JP Heijestichting in Oosterbeek.

Veel fietsplezier,
Toon Loonen

Op bekervvaart in Frankrijk

Uw buitenlandreporters hadden hun respectievelijke bazinnen lief aangekeken en twee maanden vakantie gekregen. Wat ga je dan doen? Vijf jaar geleden de Giro d'Italia, afgelopen zomer de Tour de France. Niet op de fiets, maar met de VW-kampeerbus. Nou is Frankrijk best wel groot en er valt heel veel te zien. Dan is het toch fijn dat het fietsen een beetje een handvat biedt. En dan speciaal de toertochten en cyclosportieven die onze collega-clubs in Frankrijk voor ons hadden uitgezet.

Zo kwam het door een toertochtje dat onze eerste stop, na anderhalve week in ons huis in Vaucouleurs, in Montreuil sur Mer (Pas de Calais, 1) was. Ik schreef daarover al

in een eerdere Derajeur: op stap met een app. Daarna togen we maar eens naar Bretagne, waar het weekend erna in Concarneau (2) een tourtocht zou plaatsvinden. De tocht was niet spectaculair, net zoals eigenlijk het hele binnenland van Bretagne. Maar we werden met op armen ontvangen en kregen onze eerste beker, als van-het-verst-weg-gekomen-deelnemers.

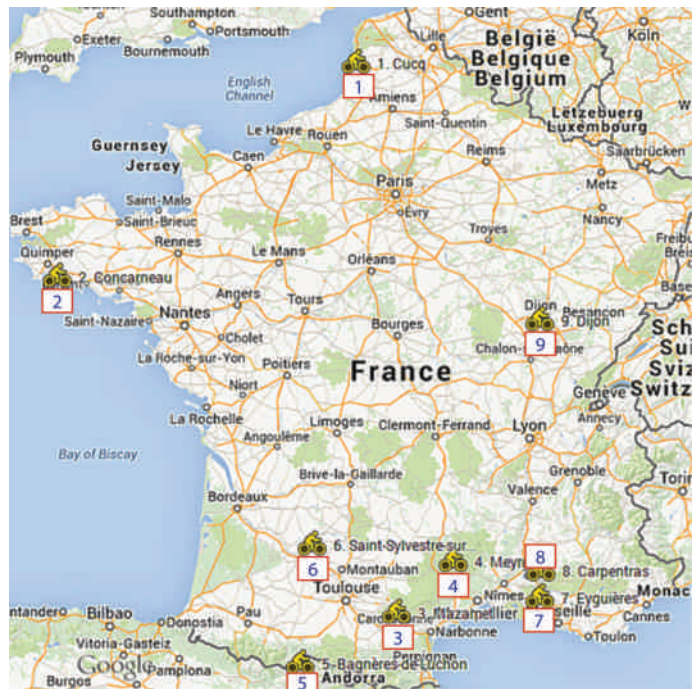
De volgende tocht op ons programma was een cyclospportieve in Mazamet (3). Voor Menno was het een buitenkansje: doordat een deel van de weg versperd was door gevallen rotsblokken, was de finish verplaatst: een finish bergop! Maar het noodlot sloeg weer toe. Tijdens zijn laatste cyclo en zijn laatste toertocht had hij in de stromende regen twee keer lek gereden, en dat gebeurde nu ook, al was het nog zulk mooi weer. Weer geen prijs dus. Ikzelf reed ondertussen randonnie van 40 kilometer, wat in bleek te houden 20 km met de plaatselijke jeugd heen en weer over een zogenaamde voie verte, aangelegd op een oud spoortracé en zo plat als een dubbeltje. Gelukkig had ik tevoren besloten ook de Mont Nore nog op te rijden en zo werd het voor mij toch nog een sportief dagje.

Mijn wens om de Mont Aigoual (4) nog eens op te rijden en vervolgens aan de juiste kant naar beneden – dat laatste was tijdens de jubileumtocht niet gelukt – leidde ertoe dat we de cyclo aldaar gingen rijden. Menno althans. Voor mij stond alleen de Mont Aigoual op het programma en het lukte dit keer wel om de juiste afdaling te vinden. En tot zijn grote opluchting reed Menno niet twee keer, niet één keer maar zelfs in het geheel niet lek. Hij finishte zelfs op een verdienstelijke elfde plek. Het toeval wilde dat er veel sterke oudjes meededen, wat leidde tot een vierde plaats in zijn leeftijdscategorie. En er waren zelfs drie Nederlanders vóór hem in de toptien geëindigd!

In de volgende cyclo zou het dan echt moeten gebeuren. De Pyreneeën vormden het decor voor de cyclo La Lapebie met vertrek uit Bagnieres Luchon (5). Ook hier was weer een randonnee uitgezet; dit keer stond er 60 km op het programma, slechts over één berg: de Port de Balès. Wist ik veel dat dat zo'n steil krenge was. Maar het feit dat ik te voet werd gesteld had ook een voordeel: vlak na dat moment kwam Menno langs en kon ik een foto van hem in volle actie maken. Dit keer leverden zijn inspanningen Menno zelfs de eerste plaats in zijn leeftijdscategorie op. Geen beker, maar wel een speciaal gebakken overwinnaarsbord van aardewerk.

Nu was de druk van de ketel. Daarom beperkten we ons in het volgende weekend tot een toertochtje in de Gard, in Saint Sylvestre (6). Niet zo heel spectaculair en we kregen geeneens een beker!

Langzaamaan kregen we zin om richting de Provence te gaan. We streken neer in de mooie Alpilles, waar we een

Tour de France in 9 tochten

toertocht hadden gevonden in Eyguières (7). Een mooie tocht via onder ander Les Baux (jawel, van de bauxiet) en Saint Remy de Provence (jawel, van Van Gogh), waar we later deze vakantie nog een dagje met de Heidaatjes op de camping zouden staan. De ontvangst in Eyguières was uiterst hartelijk en de beker na afloop ging met de nodige bisous (kussen) van plaatselijke notabelen gepaard.

Menno had tevoren zijn zinnen gezet op de cyclo 13 bosses die vanuit Marseille van start gaat. Maar zie, in het zelfde weekend was er in Carpentras (8) een toertocht uitgezet die over de Mont Ventoux ging. En als dat je favoriete berg is, kun je daar niet omheen. Ikzelf kon er trouwens heel goed omheen, en dat was precies wat er gebeurde in de korte afstand van de toertocht. Schitterend om die berg telkens te zien liggen en er niet op te hoeven! Als dank voor onze deelname kregen we dit keer ieder een beker.

De laatste tocht tijdens onze vakantie vond ik een van de leukste. In Dijon(9) was een route Des Vendanges (oogsttocht) en dat leek onze een waardige afsluiting van onze Tour de France. Een schitterend parcours tussen de wijngaarden met op de heenweg nog een onverwacht lange klim erin. Een aardbeien-met-slagroom-terugweg die almaar lichtjes omlaag liep. Een kaasproeverij met een wijntje aan het eind. En beker nummer 5.

In Frankrijk is het goed toeven en er is elk weekend wel ergens een tochtje of cyclo te rijden. En dankzij de app en de vele websites op dit gebied, zijn ze makkelijk te vinden. Wie weet gaan we over vijf jaar wel weer!

Liesbeth

NAAR DE BESTSELLER VAN BERT WAGENDORP

Met ICW naar...

EEN FILM VAN NICOLE VAN KILSDONK

(datum onder voorbehoud)

**Let op de berichtgeving
op het forum
en in het clubhuis**

ABBEY HOES MARTIJN LAKEMEIER ALEX HENDRICKX JONAS SMULDERS JIP VAN DEN DOOL BRAM VERRECAAS

[illegible]

VANAF 14 MEI IN DE BIOSCOOP

Belettering - reclame - promotionele artikelen
Eindejaarsgeschenken - Kerstpakketten

Administratie- en belastingadviesburo PABa

Ton Post
Belastingadviseur

Tarthorst 1161
6708 JL Wageningen
Mob. 06-22692519

Bezoek ook aan huis

KARWEI CENTRALE

HEDO MAASSEN

Voor al uw klussen in en om het huis

Wageningen (T) 0317-621715 (M) 06 51 16 91 55 (E) h.maassen6@chello.nl

Henk Elings, keurslager

Verstand Van Lekker Vlees

Tel. 0317-412813

info@elings.keurslager.nl

Het beste voor uw ogen

optometristen O.V.N. • contactlensspecialisten A.N.V.C. • Hoogstraat 29 • Wageningen • www.bril29.nl

Indien onbestelbaar retour: TCW, Herenstraat 4, 6701 DJ Wageningen

Ontwerp je eigen racefiets!

Nu bij Nol Mastbergen fietsen: racefietsen in je zelf ontworpen kleur.

Aluminium frames of carbon frames in diverse soorten en diverse soorten groepen, voor betaalbare prijzen.

10.000 verschillende kleurmogelijkheden, dus je hebt altijd een unieke fiets.

Kijk maar op de site van prorace: www.prorace.be

Naar keuze gemaakt onder het merk Prorace, of ons eigen merk Nomassi, of desgewenst onder je eigen naam.

Ga naar de site prorace.be

Kies een model, maak zelf een mooie kleur, en kies vervolgens een groep.

De site geeft de prijs aan en daar gaat de TCW korting nog vanaf.

Dan heb je echt een unieke fiets: jouw eigen ontwerp, jouw eigen racefiets.

Voor info of uitleg: kom maar langs bij Mastbergen in Renkum.

Nu ook alle fietsonderdelen voor de beste internetprijzen : tandwielen cassettes, derailleurs, groepen etc. wij zoeken samen naar de beste prijs op internet, en die prijs betaal je als TCW-lid. Geen probleem, gewoon bij clubsponsor Mastbergen.

